

Sådan redder man foreningsdanmark fra regelhelvede

KOMMENTAR

Mikkel Boel

opretholde et effektivt kontrolsystem og undgå at kvæle legitime aktiviteter, som de små foreninger er repræsentanter for.

I dag er mange små foreninger nødt til at bruge betydelige ressourcer på at overholde de komplekse og omfattende krav i hvidvaskreglerne, hvilket tager tiden for det reelle foreningsarbejde, som gavner samfundet.

For eksempel administrerer KAB boligorganisationen AKB Hedemarken, som har en mindre billardforening med omkring 25 medlemmer (pensionister). Billardklubben har måttet udskyde deres faglige tur med op til et år, fordi foreningen grundet de meget strenge krav ikke kunne få udbetalt et tilskud fra kommunen på 3.000 kroner. Det største problem er dermed, at de

nuværende hvidvaskregler ikke tager højde for forskellene mellem store finansielle institutioner og små foreninger. Mens de store virksomheder har de nødvendige ressourcer og kompetencer til at opfylde kravene, lider de små foreninger under de samme byrder, hvilket i sidste ende kan føre til, at de lukker ned eller reducerer deres aktiviteter drastisk.

Dette betyder, at vores samfund mister vigtige sociale og kulturelle bidrag (sammenhængskraft), som foreningerne ellers ville have leveret.

Det er dermed på tide, at vi seriøst revurderer vores tilgang til hvidvaskreglerne og skaber mere fleksible og proportionale retningslinjer for små foreninger. Vi skal

vores velfærdssamfund spiller foreninger en afgørende rolle i at skabe fællesskab, støtte værdige formål, fremme kulturel mangfoldighed, livet mellem husene og sidst men ikke mindst at mindske ensomhed.

I Danmark er der 83.000 foreninger, som alle har en høj aktivitet, hvad angår arrangementer inden for forskellige områder, som den enkelte finder interessant. Det, de alle har til fælles, er ildsjæle og en meget begrænset økonomi - hvilket vi kommer tilbage til senere. 40 procent af den danske befolkning deltager i frivillige aktiviteter eller frivilligt arbejde.

Desværre har mange små foreninger henover de sidste år oplevet en stigende

finde løsninger, der bevarer vores evne til at bekæmpe økonomisk kriminalitet samtidig med, at vi ikke kvæler vigtige sociale og kulturelle aktiviteter.

En konkret mulig tilgang kunne være at differentiere kravene afhængigt af organisationens økonomiske størrelse. Dette betyder at små foreninger, der har begrænsede midler og få økonomiske transaktioner, undgår en stor del af de omfattende krav, der gælder for større virksomheder.

For eksempel ved at indføre et transaktionsminimum på 40.000 kroner - på samme måde, som der er en nedre grænse for, hvornår en aktivitet skal momsregistreres.

Alt andet lige vil dette reducere den administrative byrde og give foreningerne

byrde som følge af de strenge hvidvaskregler, der pålægger dem en overdreven mængde bureaukrati.

Dette fører til unødvendige administrative byrder, der truer deres eksistensgrundlag og deres evne til at gøre gavn i samfundet, da de som regel er drevet af ildsjæle, som har en specifik faglighed, hvilken som oftest ikke er inden for administration, jura og økonomi.

Hvidvaskning af penge er bestemt et alvorligt problem, som kræver effektive foranstaltninger at bekæmpe. Ingen benægter vigtigheden af at beskytte vores samfund mod økonomisk kriminalitet og finansiering af terroraktiviteter. Imidlertid er det vigtigt at finde en balance mellem at

mulighed for at fokusere på deres kerneaktiviteter.

Tiden er nu inde til, at vi som samfund tager aktivt fat i dette problem og finder en brugbar løsning, som kunne være som angivet ovenfor.

En løsning der på en og samme tid vil skabe en god balance mellem hvidvaskbekæmpelse og livreddende støtte til små foreninger. Ved at gøre det kan vi sikre, at vores samfund fortsat nyder gavn af foreningernes vigtige bidrag og samtidig selvfølgelig beskytter vores finansielle system mod misbrug.

Mikkel Boel er økonomidirektør i boligselskabet KAB